

Bilag I.

Indenrigsministeriet.

København, den 27. Marts 1919.

Fra forskellige Provinshandlerforeninger har Indenrigsministeriet under Hensyn til, at Grossisterne og Detaillisterne paa Øerne og i Vestjylland selv maa betale Fragtudgifter for Sukker, modtaget Andragender om at maatte lægge de nævnte Fragtudgifter til de fastsatte Maksimalpriser for Sukker for derved at kunne opnaa den samme Avance som de københavnske handlende og handlende i jyske Havnebyer, jfr. vedlagte Skrivelse fra Den overordentlige Kommission af 20. November 1918.

Den overordentlige Kommission af 8. August 1914, fra hvilken man anmodede om en Udtalelse over de saaledes fremkomne Andragender, tilskrev under 20. November 1918 Indenrigsministeriet, at Kommissionen særlig har overvejet Muligheden for en Ordning paa Grundlag som indstillet i Kommissionens Skrivelse af 18. s. M. med Hensyn til Fisk, nemlig at hver enkelt Kommunalbestyrelse for sit Omraade kunde fastsætte et normalt Beløb for Fragt til Kommunen, saaledes at dette Beløb kunde tillades lagt til den fastsatte Maksimalpris, og at Kommissionen, da denne Udvej vanskelig vil kunne benyttes efter Bestemmelsen i Punkt c. i Lov af 20. Marts d. A. vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m. § 14, mener at kunne anbefale, at det tilsiges Andragerne, at man vil have Spørgsmaalet i Erindring under Forhandlingerne om Prisen for Sukker af næste Høst, samt at det søges opnaaet, at den Fragtforhøjelse, hvorom der er stillet Forslag i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m., ikke træder i Kraft for Sukker før den 1. Oktober 1919, saaledes at der eventuelt stilles et i denne Retning gaaende Ændringsforslag til det anførte Lovforslag.

I den i Afskrift hosfølgende Skrivelse af 25. Januar d. A. fra Ministeriet for offentlige Arbejder udtalte bemeldte Ministerium, at det ikke kunde tiltræde det af Kommissionen saaledes stillede Forslag, hvorhos det henledte Opmærksomheden paa, at Spørgsmaalet om Takstforhøjelsens Virkninger for de Varer, hvorpaa der er fastsat Maksimalpris, ogsaa har været Genstand for Overvejelse i det Folketingsudvalg, som har behandlet Takstlovforslaget med det Resultat, at Udvalget enedes om, at der ikke skulde tages Hensyn til dette Forhold i Takstloven, men at opstaaende Vanskeligheder skulde henvises til Afgørelse i Den overordentlige Kommission eller Indenrigsministeriet.

Provinshandelskammeret (Provinshandlerforeningernes Fællesudvalg) har derefter paa ny rejst Spørgsmaalet overfor Ministeriet, idet det har refereret de af Landstingets Udvalg angaaende Ændringer i den ovenfor ommeldte Lov om Statsbanernes Takster i sin den 22. November f. A. afgivne Betænkning fremsatte Udtalelser om, at det forudsættes, at der gennem Indenrigsministeriet træffes en Ordning for Varer med Maksimalpriser, saa Fragten ikke hidfører ganske urimelige Uligheder for de handlende, der omsætter disse Varer.